

۱ دعا

سر گروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره شاگردسازی را به حضور خداوند بیاورید.

۲ در میان گذاشتن برکات(۲۰ دقیقه)

یوحنا ۴ :۲۳-۷ :۵۲

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را با دیگران در میان بگذارید (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز بخوانید). آموخته‌های خود از قسمت مشخص شده (یوحنا ۴: ۲۳- ۷: ۵۲) را بیان کنید. به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد، بحث نکنید.

۳ تعمق و حفظ کردن(۲۰ دقیقه)

اطمینان از هدایت خدا-امثال ۳ :۵-۶

الف- انگیزه برای حفظ کردن

بخوانید: تثنیه ۶: ۴- ۹

کشف و گفتگو کنید: چرا حفظ کردن آیه‌ها (عبارات یا فصل‌های) کتاب مقدس مهم است؟

ملاحظات: حفظ کردن آیه‌های کتاب مقدس به شما کمک می‌کند تا اعتقادات و آداب بر اساس کتاب مقدس را در خانواده خود برقرار کنید (به ضمیمه ۵ / الف مراجعه کنید.)

ب - تعمق

آیه حفظی: اطمینان از هدایت خدا- امثال ۳: ۵- ۶

متن آیات: «به تمامی دل خود بر خداوند توکل نما و بر عقل خود تکیه مکن و در همه راه‌های خود او را بشناس و او طریق‌هایت را راست خواهد گردانید.»

۱- توکل با تمامی دل خود

«توکل» به خدا به معنی این است که بگذارید خدا بنیاد محکم زندگی‌تان باشد، یا تمام زندگی خود را به توجهات او بسپارید. توکل؛ یعنی برای نجاتتان وابسته به او باشید تا شما را بنا کند و هدایت نماید؛ یعنی واکنش نشان دادن به کلام او! غیرممکن است که ساختمانی بر بنیادی نیمه کاره بنا شود. همچنین غیرممکن است که یک زندگی مسیحی را بر ایمان ناقص به خدا بنا کنید. غیرممکن است با نیمی از قلب به خدا اعتماد کنید. بایستی دائما از اتکا به درک انسانی خود درباره چیزهای مختلف اجتناب کنیم و متعهد شویم که به فهم و ادراک خدا در ارتباط به آنها تکیه کنیم.

۲- شناخت خدا در تمامی راه‌ها

چطور در عمل می‌توانیم خدا را در تمامی راه‌هایمان بشناسیم؟

الف- بدینوسیله که از مسیحی بودن خود و یا اینکه هر چیزی را به روش مسیحی آن انجام دهیم، شرمنده نشویم (متی ۱۰: ۳۲-۳۳).

ب- در ارتباط با هر موضوع مهم، قبل از اینکه دست به کاری بزنیم کتاب مقدس را مطالعه کنیم (اعمال رسولان ۱۷: ۱۱).

پ- قبل از صحبت و عمل کردن دعا کنیم (نحمیا ۱: ۱۱).

ت- در هر کاری که انجام می‌دهیم به دنبال خشنودی و جلال خدا باشیم (اول قرنتیان ۱۰: ۳۱).

۲- خدا طریق‌هایتان را راست خواهد گردانید.

الف- گاهی اوقات خدا، برنامه‌های ما را به موفقیت می‌رساند (امثال ۱۶: ۳).

ب- گاهی اوقات خدا باعث می‌شود که دشمنان ما با ما در صلح و آرامش زندگی کنند (امثال ۱۶: ۷).

پ- گاهی اوقات خدا درهای بسته و قلب‌های بسته را باز می‌کند (کولسیان ۴: ۲- ۴).

پ- حفظ کردن و مرور نمودن

۱- بنویسید: آیه کتاب مقدس را روی یک کارت سفید یا روی یکی از کاغذهای دفترچه یادداشت خود بنویسید.

۲- حفظ کنید: آیه کتاب مقدس را به شیوه صحیح حفظ کنید. اطمینان به هدایت خدا- امثال ۳: ۵- ۶

۳- مرور کنید: به گروه‌های دو نفری تقسیم شوید و آخرین آیه‌ای را که حفظ کرده‌اید از یکدیگر بپرسید.

۴ بررسی کتاب مقدس (۷۰ دقیقه)

من به کجا می روم؟مکاشفه ۲۱ :۱-۲۲ :۶

تعلیم بدهید: کتاب مکاشفه از جمله کتاب‌های موسوم به آپوکالیپتیک (مکاشفه‌ای) است که به واسطه رویاهایی که حاوی نمادها و اعدادند، پرده از پیغام عیسای مسیح برمی‌دارد. خود عیسای مسیح برای تفسیر کتاب مکاشفه کلیدهایی در اختیار ما می‌گذارد. وی قواعدی تعیین می‌کند تا به وسیله آنها متن مکاشفه را بتوان توضیح داد.

برای تفسیر کتاب مکاشفه هشت کلید یا قاعده وجود دارد:

کلید نخست- این کتاب یک نبوت است: بیانیه عیسای مسیح.

خداوند عیسای مسیح واسطه هر مکاشفه‌ای در کتاب مقدس و از جمله کتاب مکاشفه است (مکاشفه ۱:۱). خداوند عیسای مسیح «خدای ارواح انبیای عهد عتیق» است (مکاشفه ۶:۲۲). تأکید شده که عیسای مسیح خدایی است که به واسطه انبیای عهد عتیق و خدایی که ایشان از وی حرف می‌زدند، سخن گفته است.

«شهادت عیسی روح نبوت است» (مکاشفه ۱۰:۱۹). «شهادت عیسی» هر آن چیزی است که عیسی در عهد عتیق از طریق روح القدس به انبیا (اول پطرس ۹:۱- ۱۰) و در عهد جدید به واسطه روح خود در رسولان (یوحنا ۱۳:۱۶- ۱۵) فرموده است. نویسنده عهد عتیق و عهد جدید کسی نیست جز روح عیسای مسیح (اول پطرس ۹:۱و ۱۲؛ دوم تیموتاؤوس ۱۶:۳). تأکید مکاشفه ۱۰:۱۹ بر این است که هر آنچه عیسی درباره خدا، درباره خودش به عنوان مسیحای موعود، درباره قوم خدا در عهد عتیق یعنی بنی‌اسرائیل، درباره تداوم و استمرار اسرائیل از طریق کسانی که به او ایمان دارند، از هر قومی در سراسر جهان، (پیدایش ۱۸:۲۲، متی ۱۹:۲۸)، درباره پادشاهی خدا و کلیسا گفته اصل روح نبوت و در برگیرنده محتوای درونی نبوت کتاب مقدسی است (مکاشفه ۱۰:۱۹).

«نبوت» در لغت به معنای از پیش خبر دادن، اعلان کردن یا وعظ کردن است. عهد عتیق درمورد به اصطلاح انبیایی هشدار می‌دهد که نه از دهان خدا بلکه از رویاهای شخصی خودشان سخن می‌گویند (ارمیا ۱۶:۲۳- ۳۲)! عهد جدید هم درمورد بسیاری از انبیای دروغین هشدار می‌دهد (متی ۲۴:۲۴). نبوت واقعی اعلام کردن عیسای مسیح و محتویات عهد جدید است و بس. این همان چیزی است که هر مسیحی باید اعلام نماید! مسیحیان نباید پا را فراتر از نوشته‌های کتاب مقدس بگذارند (اول قرنتیان ۶:۴، م.ک. مکاشفه ۱۸:۲۲- ۱۹)!

به بیانی دیگر: عطای روحانی نبوت اعلان آن چیزهایی است که عیسی درمورد خودش، کلامش و اعمالش در کتاب مقدس آشکار نموده است. بنابراین نبوت کتاب مقدسی انجام پیشگویی‌های خودسرانه درمورد آینده افراد و اقوام (اعم از یهود و غیریهود) نیست، بلکه اعلان عیسای مسیح و پیامش می‌باشد! محتوای اصیل پیغام عهد عتیق در عهد جدید و در شهادت عیسی آشکار گردید (متی ۱۷:۵).

همه آن چیزهایی که عیسی آشکار نمود، آموزش داد و فرمان داد و آنچه که اکنون در عهد جدید نگاشته شده، تحقق چیزهای است که انبیای عهد عتیق می‌کوشیدند در پرده و مبهم و مقدماتی اعلان نمایند (متی ۱۷:۵، اعمال رسولان ۱۸:۳، کولسیان ۱۷:۲، عبرانیان ۶:۸، ۱:۱۰، اول پطرس ۱۰:۱- ۱۲).

به همین خاطر است که کتاب مکاشفه را تنها باید در پرتو کتاب مقدس تشریح (تفسیر) کرد و بدین علت است که عهد عتیق را هم باید در پرتو عهد جدید تفسیر نمود!

کلید دوم- مقصود این است که پیام کتاب موجب برکت همه خوانندگان گردد.

کتاب مکاشفه قصد ترساندن مردم را ندارد. عیسی چنین وعده می‌دهد: «خوشا به حال کسی که این کلام نبوت را قرائت می‌کند (اعلان می‌کند) و خوشا به حال کسی که آن را می‌شنود و آن چه در آن نوشته شده را در دل خود نگاه می‌دارد» (مکاشفه ۳:۱، ۷:۲۲). پیام این کتاب در این باره است که عیسای مسیح پیروز نهایی است و مسیحیان هم با همدیگر در مسیح برتر از پیروزمندانند (مکاشفه ۱۴:۱۷، رومیان ۳۷:۸- ۳۹). کتاب مکاشفه بر آن است تا مسیحیان را به جنگیدن نیکوی جنگ ایمان در عصر و زمانه خودشان ترغیب نماید. همچنین پرده از راز پیروزی نهایی مسیح و ایمانداران به مسیح برمی‌دارد و نیز استقرار مرحله نهایی پادشاهی خدا را که اصطلاحا بدان زمین جدید می‌گوید، آشکار می‌سازد. بنابراین مقصود پیام کتاب برکت یافتن خواننده است!

کلید سوم- مخاطبان پیام کتاب تمام مسیحیان از زمان آمدن نخستین مسیح تا زمان باز آمدن دوباره وی می‌باشند.

عیسی به هنگام سخن گفتن خطاب به یوحنای رسول چنین فرمود: «مکاشفه... می‌باید زود واقع شود.» کلام نبوت این کتاب را مهر نکن، زیرا وقت نزدیک است.» (مکاشفه ۱:۱و ۳، ۶:۲۲ و ۱۰). این یعنی آنکه هر آنچه در رویاهای این کتاب مکاشفه مکشوف گردیده بلافاصله از زمان آمدن نخستین مسیح به زمین قابل فهم می‌باشد. پیام کتاب مکاشفه کل دوران عهد جدید را از آمدن اول مسیح تا بازگشت ثانویه او تحت تأثیر قرار می‌دهد و مخاطبان آن همه مسیحیان در همه دوره‌ها و اعصار می‌باشند.

کلید چهارم- نمادهای این کتاب بر واقعیاتی دقیق دلالت می‌کنند که بسیار بلندتر و بزرگتر از مفاهیم تحت‌اللفظی آن نمادها می‌باشند.

عیسی فرمود که پیام خویش را آشکار ساخته (مکاشفه ۱:۱). واژه‌ای که «آشکار ساختن» ترجمه شده، در زبان یونانی قدیم به معنای تحت‌اللفظی شناساندن با نشانه‌ها و نمادها یا زبان تمثیلی یا تشبیهی است! از این روست که ما در کتاب مکاشفه با نمادها و اعداد بسیاری مواجه می‌شویم و بدین خاطر است که می‌باید بفهمیم که هر نماد به چه چیزی اشاره می‌کند. برای مثال، در مکاشفه ۱۲:۱- ۱۳و ۱۶ نمادی از یک مرد به تصویر کشیده شده که در میان هفت چراغدان ایستاده و در دست راست خود هفت ستاره نگه داشته است. خود عیسی در مکاشفه ۲۰:۱ معنای این نمادها را توضیح می‌دهد. چراغدان‌ها به معنای واقعی کلمه چراغدان نیستند، بلکه بر هفت جماعت کلیسایی دلالت می‌نمایند. هفت ستاره نیز واقعا هفت ستاره نیستند، بلکه نماینده هفت فرشته یا هفت کلیسا می‌باشند. باز نمونه‌ای دیگر، در مکاشفه ۶:۵ «بره‌ای که گویی ذبح شده باشد، ایستاده در مرکز تخت» نمادی برای عیسای مسیح است که بر صلیب مرد و رستاخیز فرمود.

کلید پنجم- اعداد مندرج در کتاب مکاشفه معنایی نمادین دارند و بر واقعیاتی دلالت می‌نمایند که بسیار بلندتر و بزرگتر از ارزش عددی واقعی آنها می‌باشند.

عدد «هفت» یک عدد مقدس است. عددی که نماینده «کمال الاهی» است. پیدایش ۱:۲ می‌گوید که خدا در روز هفتم آفرینش کار خلقت خویش را تمام کرد. عدد هفت نماد کمال الهی در آفرینش است. در مکاشفه ۶:۵ «بره‌ای که هفت شاخ داشت و هفت چشم که هفت روح خدایند که به تمام زمین فرستاده شده‌اند» نماد توانایی مطلق و دانایی مطلق مسیح به واسطه روح قدوسش در این جهان می‌باشد و در مکاشفه ۷:۲ هفت چراغدان نماینده هفت کلیسای تاریخی در آسیای صغیر است که اینها نیز به نوبه خود بر همه کلیساهای جهان در طول تاریخ نجات دلالت دارند و در فصل‌های ۲و ۳ مکاشفه هفت نامه‌ای که به این هفت کلیسا نوشته شده‌اند، نماینده کامل نوشته‌های شخصی مسیح به همه کلیساهای جهان تخت همه شرایط تاریخی گوناگون هستند.

کلید ششم- کل کتاب به هفت بخش موازی تقسیم شده و هر بخش نماینده کل دوران عهد جدید می‌باشد.

همان گونه که چهار انجیل، چهار گزارش موازی از زندگی، کارها، مرگ و رستاخیز عیسای مسیح هستند، به همین ترتیب هفت بخش کتاب مکاشفه نیز نماینده کل دوران عهد جدید از زمان آمدن مسیح بر زمین تا بازگشت ثانویه وی می‌باشند که هر بخش از چشم‌اندازی متفاوت به تشریح موضوع پرداخته است. بخش نخست (فصل‌های ۱- ۳) با مرگ، رستاخیز و بر تخت نشستن عیسای مسیح در نخستین حضورش بر زمین آغاز می‌شود (مکاشفه ۵:۱) و با تحقق وعده‌هایی پایان می‌یابد که به آنانی داده شده که به هنگام بازگشت ثانویه مسیح غالب آمده باشند (مکاشفه ۷:۲، ۱۲:۳). این بخش کلیسای ستیزه‌گر در طول تاریخ دوران عهد جدید را به تصویر می‌کشد. بخش ۲ (فصل‌های ۴- ۷) با آمدن مسیح و دریافت کردن اختیار برای مکشوف ساختن و اجرا کردن وقایع بزرگی که باید در تاریخ نجات صورت پذیرد، آغاز می‌گردد (مکاشفه ۱:۵- ۱۰) و با بازگشت دوباره مسیح در هنگامی که وی برای داوری نهایی باز می‌آید، به پایان می‌رسد (مکاشفه ۱۲:۶- ۱۷).

این بخش حضور کلیسا را در کنانر دنیا در کل دوران عهد جدید به نمایش می‌گذارد. بخش ۴ (فصل‌های ۱۲- ۱۴) با آمدن نخستین مسیح، آنگاه که زاده می‌شود و به آسمان صعود می‌نماید، آغاز می‌گردد (مکاشفه ۵:۱۲) و با بازگشت دوباره وی، آنگاه که برای برداشت محصول و داوری بر پارسایان و ناپارسایان در روز داوری واپسین می‌آید، خاتمه می‌یابد (مکاشفه ۱۴:۱۴- ۲۰). این بخش پیروزی مسیح و کلیسایش بر اژدها و دستیارانش را به تصویر می‌کشد. همچنین توجه داشته باشید که در بخش ۳ (مکاشفه ۷:۱۱)، در بخش ۴ (مکاشفه ۷:۱۳)، در بخش ۵ (مکاشفه ۱۲:۱۶- ۱۶)، در بخش ۶ (مکاشفه ۱۷:۱۹- ۱۹) و در بخش ۷ (مکاشفه ۷:۲۰- ۹) تنها و تنها به یک «نبرد نهایی» اشاره شده است.

کلید هفتم- هفت بخش کتاب مکاشفه با نظمی بالا رونده و اوج گیرنده چیده شده‌اند.

گرچه هفت بخش کتاب مکاشفه گزارش‌هایی موازی از کل دوران مابین آمدن اول و دوم مسیح می‌باشند، با این حال تأکیدی پیش رونده در رویدادهایی که درست پیش از بازگشت ثانوی عیسی اتفاق خواهند افتاد، به چشم می‌خورد. به طور مثال، تأکیدی پیش رونده بر روز داوری نهایی وجود دارد.

بخش ۱ درمورد روز داوری اخطار می‌دهد (۲۷:۲)، بخش‌های ۲ (۱۲:۶- ۱۷) و ۳ (۱۸:۱۱) به معرفی روز داوری می‌پردازند، بخش‌های ۴ (۱۴:۱۴- ۲۰)، ۵ (۱۷:۱۶- ۲۱) و ۶ (۱:۱۸- ۲۴) روز داوری را با زبان نمادها توصیف می‌کنند و بخش ۷ (۱۱:۲۰- ۱۵) روز داوری نهایی را با از قلم انداختن اکثر نمادها توصیف می‌نماید. همچنین تأکیدی پیش رونده در موقعیت و جایگاه نهایی کلیسا دیده می‌شود (۱۲:۳- ۱۳، ۹:۷- ۱۷، ۱۵:۱۱، ۱:۱۴- ۵، ۲:۱۵- ۴، ۱:۱۹- ۱۰، ۱:۲۱- ۵:۲۲). در پیام هر بخش از کتاب هم پیشرفتی به چشم می‌خورد.

کلید هشتم- مکاشفه ۱:۲۱ تا ۵:۲۲ آشکارکننده واقعیت آرمانی کلیسا بر روی زمین در دوره پیش از بازگشت ثانوی مسیح است. این کلیسای آرمانی خود سایه‌ای است از واقعیت کامل کلیسا بر زمین جدید پس از بازگشت ثانوی مسیح.

«اورشلیم آسمانی» نمادی است که بر همه قوم خدا در آسمان و بر زمین در عصر حاضر، پیش از بازگشت ثانوی مسیح دلالت می‌کند (غلاطیان ۲۴:۴- ۲۶، عبرانیان ۲۲:۱۲- ۲۴). کاربرد زمان حال استمراری در برخی افعال مکاشفه ۱:۲۱- ۵:۲۲ بدین معناست که این اعمال در زمان کنونی نیز رخ می‌دهند؛ اورشلیم آسمانی در حال پایین آمدن است، مسیح در حال نو و درست کردن همه چیز است و مسیح در حال غالب آمدن می‌باشد (مکاشفه ۲:۲۱و ۵و ۷). بنابراین «اورشلیم آسمانی» تنها یک نماد نیست که نماینده واقعیت کامل قوم خدا بر زمین جدید، پس از بازگشت ثانوی مسیح باشد (مکاشفه ۹:۲۱- ۱۰)، بلکه نماد واقعیت آرمانی قوم خدا بر زمین کنونی و پیش از بازگشت ثانوی مسیح است.

مطالعه کتاب مقدس

با استفاده از روش ۵ گام بررسی کتاب مقدس، مکاشفه ۲۱: ۱- ۲۲: ۶ را با یکدیگر بررسی کنید.

گام ۱: بخوانید

بخوانید: مکاشفه ۲۱: ۱- ۲۲: ۶ را با هم بخوانیم.

هر یک به نوبت یک آیه بخوانید تا تمام قسمت خوانده شود.

گام ۲: کشف کنید

توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟

بنویسید: یک یا دو حقیقتی را که درک می‌کنید، کشف نمایید، درمورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد (حدود دو دقیقه)، به نوبت برکاتشان را با هم در میان بگذارند). به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کردیم با یکدیگردر میان بگذاریم.

(موارد زیر، مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید: در هر گروه کوچک اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم در میان می‌گذارند که نباید لزوما یکسان باشند.)

یک حقیقت مهم برای من مکاشفه ۲۱: ۳- ۴ است. در زمین جدید **ارتباط با خدا** مهمترین واقعه است. قبل از آسمان و زمین جدید، سکونت خدا در آسمان است درحالیکه ما مردم روی زمین هستیم. اگرچه دسترسی به خدا از طریق ایمان به مسیح میسراست، او هنوز نادیدنی است، اما در آسمان جدید بر روی زمین جدید، سکونت خدا درست درمیان قوم خودش است. خدا دیدنی و در دسترس است. ارتباط با خدا بسیار شخصی و نزدیک است. او آثارهر نوع زخم گناه و خاطره آن و رنج را از روی زمین محو خواهد کرد. او هر اشکی را از چشمان من پاک خواهد کرد. او آثار زخم گناه و بدبختی را شفا خواهد داد. او دائما به من تجربه داشتن یک زندگی غنی را خواهد بخشید. او به من اجازه خواهد داد تا در نور معرفت، خوشی و تقدس سلوک نمایم و من روی او را خواهم دید.

کشف ۲)

یک حقیقت مهم برای من در مکاشفه ۲۲: ۳- ۵ است. روی زمین جدید، قوم خدا **مشغول کارهای بسیار پرمعنی** *خواهند بود*. آنها زمین جدید را به میراث خواهند بود. روی زمین جدید سلطنت می‌کنند و خدا را برروی زمین جدید خدمت می‌کنند. زندگی ابدی به معنی «بیکاری ابدی» نیست، بلکه به معنی «انجام ابدی کارهای بسیار پر معنا» است. همراه با تمام ایمانداران دیگر در مسیح، من وارث ملکوت خدا

در شکل نهایی و نقطه اوج آن خواهم بود؛ یعنی آسمان جدید برروی زمین جدید. ما همراه با خدا در این ملکوت، سلطنت خواهیم کرد؛ یعنی برروی زمین جدید، تحت فرمان خدا خدمت خواهیم کرد. تمام مشکلات و سختی‌های زندگی محو خواهند شد. از هر ملتی که وارد این ملکوت شویم، شکوه، جلال و احترام آن قوم را با خود به همراه خواهیم آورد.

گام ۳: سؤال کنید

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارند که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟

سعی کنیم تمام حقایق مربوط به مکاشفه ۲۱: ۱- ۲۲: ۶ را درک کنیم و درمورد آنچه نمی‌فهمیم، سؤال‌های خود را مطرح کنیم.

بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤال‌های خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از این که مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد (حدود دو دقیقه)، اجازه دهید که هر کدام ازافراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد.)

گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤال‌ها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن درمورد آنها در گروه، جوابی برایشان پیدا کنید. در ادامه نمونه‌هایی از سؤال‌هایی که شاگردان ممکن است بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است.)

سؤال ۱) (مکاشفه ۲۱: ۱) بعد از آمدن ثانویه عیسای مسیح، آیا مسیحیان در آسمان زندگی می‌کنند یا روی زمین؟

ملاحظات:

- پیش از باز آمدن مسیح ارواح همه ایماندارانی که جسما مرده‌اند، به آسمان که مکانی است که خدا در آن ساکن است، می‌رود (دوم سموئیل ۲۳:۱۲، جامعه ۷:۱۲، لوقا ۲۲:۱۶، دوم قرنتیان ۱:۵، فیلیپیان ۲۳:۱، مکاشفه ۴:۲۰). پس «آسمان» به طور نمادین بهشت یا «فردوس» خوانده می‌شود (لوقا ۴۳:۲۳، دوم قرنتیان ۳:۱۲- ۴، مکاشفه ۷:۲).

- پس از بازگشت ثانوی مسیح «فردوس» تقدیر نهایی مسیحیان نیست. اعتقاد عمومی بر این است که فردوس که مکانی خوشایند در آسمان است، حقیقی نیست. تقدیر نهایی مسیحیان زمین جدید است که بسیار بهتر از فردوس می‌باشد!

فردوس قدیم بر زمین باغی کوچک با درختان میوه بود که در نقطه‌ای از خاورمیانه قرار داشت، اما زمین جدید سراسر و به طور کامل زمینی نوشده خواهد بود (رومیان ۱۳:۴، ۱۹:۸- ۲۱)! شیطان می‌توانست وارد فردوس قدیم شود، انسان‌ها می‌توانستند گناه کنند و از لحاظ روحانی بمیرند! اما زمین جدید سرای پارسایان خواهد بود و هیچ چیز ناپاک وارد آن نخواهد شد (دوم پطرس ۱۳:۳، مکاشفه ۲۷:۲۱)! بر زمین جدید دیگر شیطان، گناه یا مرگ وجود نخواهد داشت (مکاشفه ۴:۲۱)!

در روز داوری نهایی فرشتگان مسیح ملکوت خدا را از عامل گناه و هر کوجود شریری پاک خواهند ساخت (متی ۴۱:۱۳). هر چیز و هر شخص گناه‌آلودی بر روی زمین شناسایی و با آتش نابود خواهد شد. جهان کهنه و زمین کهنه در خواهد گذشت و جهانی نو و زمینی نو جای آنها را خواهند گرفت (دوم پطرس ۱۰:۳- ۱۳).

سؤال ۲) (مکاشفه ۲۱: ۱) چرا دیگر دریایی نخواهد بود؟

ملاحظات:

الف- در کتاب مقدس دریا سمبلی از ناآرامی و نزاع است. سمبلی است از ملت‌های شریر (اشعیا ۸: ۷ ، ۱۷: ۱۲). تصویری است از قدرت‌های شریر که حیات را تهدید می‌کنند. مظهر ملتی است که دجال و وحش را که «از دریا بالا می‌آید» (مکاشفه ۱۳: ۱) و بابل، فاحشه بزرگ را که «بر آب‌های بسیار» نشسته است، پرستش می‌کنند (مکاشفه ۱۷: ۱۵). پس این سمبل نمی‌گوید که دیگر اقیانوس‌ها نخواهند بود، بلکه بر روی زمین جدید دیگر اثری از بی‌خدایی، ملت‌های ضدمسیحیان و هر گونه نیروهای شریر و اغتشاشگر نخواهد بود.

ب- آسمان، زمین و دریای فعلی به شکل شکوهمندی احیا خواهند شد. به جای دریا که پر از خطر است «نهر حیات» (مکاشفه ۲۲: ۱) خواهد آمد که در خدمت مردم و حیوانات روی زمین جدید خواهد بود. این نشان می‌دهد که بر روی زمین جدید همچنین رابطه بین انسان و طبیعت به طور کامل احیا خواهد شد. خلقت فیزیکی یا طبیعت کاملا همان چیزی خواهد بود که خدا می‌خواست باشد.

سؤال ۳) (مکاشفه ۱: ۲) شهر مقدس، اورشلیم جدید که از آسمان می‌آید بیانگر چیست؟

ملاحظات: اورشلیم جدید، شهری به معنای لغوی نیست، بلکه نمادی است از اجتماع همه ایمانداران (کلیسا). پس از داوری نهایی در آسمان، اورشلیم آسمانی (مسیح و کلیسا که شامل همه ایمانداران می‌شود) بر زمین جدید که همان اورشلیم آسمانی باشد فرود خواهند آمد (مکاشفه ۲۱:۲- ۱۱:۲۰) و خدا در مسیح با ایمانداران بر زمین جدید ساکن خواهند شد (مکاشفه ۳:۲۱).

- پیش از بازگشت مسیح همه ایمانداران به طور اخص «اورشلیم آسمانی» خوانده می‌شوند (غلاطیان ۴:۲۱- ۳۱، عبرانیان ۱۲:۲۲- ۲۴، ۱۳:۱۴). پیشتر در دوران عهد عتیق آنان به طور نمادین «عروس خدا» (اشعیا ۶۲:۵) و «منکوهه خدا» (اشعیا ۵۴:۱و ۵- ۶و ۱۱). در عهد جدید آنان به طور نمادین «عروس بره» نامیده می‌شوند (مکاشفه ۲۱:۹- ۱۰، دوم قرنتیان ۱۱:۲- ۳، افسسیان ۵:۲۵- ۳۲).

- پس از بازگشت مسیح همه ایمانداران به طور خاص «اورشلیم آسمانی» خوانده می‌شوند (مکاشفه ۲۱:۱- ۲و ۹- ۱۱).

- پیش از بازگشت مسیح اورشلیم جدید، نمونه آرمانی از قوم خدا به گونه‌ای که باید اکنون باشد، است! از این روست که برخی افعال در قالب زمان حال استمراری به کار رفته‌اند: اورشلیم جدید در همه حال در حال پایین آمدن از آسمان به زمین است (م.ک. «ملکوت تو بیاید»، متی ۶:۱۰) مسیح هم در همه حال مشغول نو ساختن انسان‌ها و اشیا است (م.ک. دوم قرنتیان ۵:۱۷)؛ مسیح به طور مستمر آب حیات را به تشنگان می‌بخشد (م.ک. یوحنا ۷:۳۷- ۳۹) و برگ‌های درخت حیات در حال شفا دادن ملت‌ها می‌باشند (م.ک. متی ۸:۱۶- ۱۷) (مکاشفه ۲۱:۲و ۵ و۶، ۲۲:۲).

- پس از بازگشت ثانوی مسیح اورشلیم جدید، نمونه واقعیت کامل از آنچه قوم خدا خواهند بود، است! بدین خاطر است که افعال به زمان گذشته‌اند، آسمان اول و زمین اول درگذشته‌اند؛ دیگر مرگ و ماتم و گریه و دردی نخواهد بود، زیرا نظام کهنه رخت بربسته و دیگر لعنتی وجود نخواهد داشت (مکاشفه ۱:۲۱و ۴، ۳:۲۲). هر آنچه که در کتاب مقدس نوشته شده، «انجام می‌شود / انجام شده است.» زمان کامل بر این تأکید دارد که همه این نتایج کامل تا ابد ادامه خواهند داشت. خدای ازلی و ابدی در مسیح، خدای آغاز و پایان، تضمین می‌کند که این واقعیت کامل تا ابد ادامه خواهد داشت (مکاشفه ۶:۲۱).

سؤال ۴) (مکاشفه ۷:۲۱- ۸). غالب آمدن یعنی چه؟

ملاحظات:

- پیش از بازگشت مسیح «غالب آمدن» وظیفه و چالش مسؤولانه هر ایماندار بر روی زمین است! غالب آمدن؛ یعنی در هر وضعیتی در عیسای مسیح ماندن؛ یعنی مانع شدن از اینکه شریر و دنیای گناهکار شما را از مشارکت و خدمت خدا دور کنند؛ یعنی تا به آخر در مقابل بازگشت به گذشته گناه‌آلود مبارزه کردن. یعنی مقابله دائمی با ناراستی. آنانی که در غالب آمدن شکست می‌خورند بی‌ایمانانی هستند که قدرت، شهرت و لذت این زمین را بر جلال زمین جدید ترجیح می‌دهند.

عیسای مسیح بر جهان غالب آمده (یوحنا ۳۳:۱۶). کسانی که ایمان دارند که عیسای مسیح پسر خداست، بر جهان (اول یوحنا ۵:۵) و بر شریر (اول یوحنا ۱۴:۲) غالب خواهند آمد. مسیحیان به واسطه خون بره و کلام شهادت خود بر شیطان و دیوهایش غالب خواهند آمد (مکاشفه ۱۱:۱۲) و ایشان بر کسانی که با آنها به جنگ پرداخته‌اند، غالب آمده پیروز خواهند بود (مکاشفه ۱۴:۱۷).

- پس از بازگشت ثانوی مسیح ایمانداران به واسطه عیسای مسیح برتر از پیروزمندان خواهند بود (رومیان ۳۷:۸)!

سؤال ۵) هنگامی که یوحنای رسول رویای خود را از اورشلیم جدید توصیف می‌کند، به تشریح دیوار، دروازه‌ها، پی‌ها و خیابان‌های شهر می‌پردازد. معنای این اجزای شهر چیست؟

ملاحظات: این اجزای شهر همه نمادین هستند و برای توصیف اورشلیم جدید به عنوان اجتماع ایمانداران (کلیسا) از زوایای گوناگون به کار رفته‌اند.

سؤال ۶) (مکاشفه ۲۱: ۱۲ ، ۱۷) مفهوم دیوار چیست؟

ملاحظات: دیوار بزرگ و بلند برای حفاظت، ایمنی و امنیت اجتماع ایمانداران (کلیسا) است. ضخامت دیوار این شهر ۱۴۴ ذراع (حدود ۶۵ متر با اندازه‌گیری انسانی) است. عدد نمادین است؛ عدد ۳ نماینده خدا، عدد ۴ نماینده جهان، عدد ۱۲ نماینده ایمانداران عهد عتیق (مکاشفه ۱۲:۲۱) یا عهد جدید (مکاشفه ۱۴:۲۱) و عدد «۱۲x۱۲» نماینده کمال است. بدین ترتیب عدد ۱۴۴ می‌تواند نمادی برای کار نجات خدا باشد که در جهان هیچ عاملی نمی‌تواند بدان حمله کند و یا ضمانتش را به مخاطره افکند!

- پیش از بازگشت مسیح همه مسیحیان راستین محفوظند و مشارکتشان با خدای زنده به طور کامل محفوظ خواهد ماند. عیسی از پیش گفت که برگزیدگان را نمی‌توان گمراه ساخت (متی ۲۴:۲۴). او چنین وعده داد: «کسی آنها را از دست من نخواهد ربود» (یوحنا ۲۸:۱۰) و « هیچ یک از ایشان هلاک نشد» (یوحنا ۱۲:۱۷)!

- پس از بازگشت ثانوی مسیح همه مسیحیان راستین به کتاب مقدس برای همبشه در مشارکت ابدی با خدا در مسیح محفوظ خواهند ماند. «به داوری نمی‌آیند» (یوحنا ۲۴:۵). «هرگز هلاک نخواهند شد» (۲۸:۱۰)، بلکه حیات جاویدان خواهند داشت (متی ۴۶:۲۵).

سؤال ۷) (مکاشفه ۲۱: ۱۲- ۱۳ ، ۲۵) معنی دروازه‌ها چیست؟

ملاحظات: دروازه‌ها نماد ورود به اجتماع قومی است که با خدا مشارکت دارند (کلیسا). نام‌های دوازده سبط اسرائیل که بر روی دروازه‌ها نوشته شده‌اند، نشانگر این مطلب است که تنها کسانی که به قوم خدا تعلق دارند (ایمانداران، غلاطیان ۱۴:۶- ۱۶، یعقوب ۱:۱) در این شهر زندگی خواهند کرد.

- پیش از بازگشت مسیح دروازه‌ها هرگز بسته نمی‌شوند و برای ورود به اجتماع ایمانداران از طریق ایمان فراوان است. دروازه‌ها رو به سوی همه جهات دارند و و مردم را از هر قوم و نژاد بر روی زمین گرد می‌آورند (م.ک. اشعیا ۵:۴۳- ۷، متی ۱۴:۲۴، مکاشفه ۹:۵). از این دروازه‌ها فرشتگان محافظت می‌نمایند تا هیچ شریر یا بی‌ایمان خدانشناسی یارای ورود به شهر را

نداشته باشد (مکاشفه ۲۷:۲۱). شخصیت‌های عهد عتیق مانند آدم، خنوخ، نوح، ابراهیم، داوود و دانیال با ایمان وارد آن شده‌اند (پیدایش ۶:۱۵، لوقا ۳۷:۲۰- ۳۸). از عهد جدید همه آنانی که جامه‌شان با خون برده شسته شده است حق ورود به شهر را دارند (مکاشفه ۱۴:۲۲)! تا پیش از فرا رسیدن مرگ یا باز آمدن مسیح برای ورود به اجتماع ایمانداران فرصت باقی است (متی ۱۳:۷- ۱۴، لوقا ۲۳:۱۳- ۳۰).

- به هنگام بازگشت مسیح دروازه‌ها بسته خواهند شد و دیگر هیچ فرصتی برای نجات نخواهد بود (متی ۱۰:۲۵- ۱۳، دوم قرنتیان ۱:۶- ۲، ۵:۱۳)! یعنی تنها کسانی که نامشان در دفتر حیات عیسای مسیح نوشته شده است می‌توانند وارد شهر گردند (مکاشفه ۲۷:۲۱).

- پس از بازگشت ثانوی مسیح دیگر هیچگاه دروازه‌ها بسته نخواهند شد و این نشانه مشارکت راحت و خودمانی خدا با قومش بر روی زمین جدید خواهد بود.

سؤال ۸) (مکاشفه : ۱۴و ۱۹- ۲۱) مفهوم «پی‌ها» چیست؟

ملاحظات: پی یا شالوده نماد ثبات شهری است که اجتماع ایمانداران در آن ساکنند. نام‌های دوازده رسول عیسای مسیح که بر آنها نوشته شده است نشان‌دهنده آن است که ایشان کلیسای تاریخی را بنیان نهادند (متی ۱۶: ۱۸- ۱۹، اعمال رسولان ۱: ۸، افسسیان ۲: ۲۰، ۳:۵- ۶، مکاشفه ۱۴:۲۱). رسولان شاهدان دیداری و شنیداری مسیح (که خود شالوده اصلی کلیسا می‌باشد، اول قرنتیان ۱۱:۳) هستند.

- پیش از بازگشت مسیح رسولان با شهادت‌ها و نوشته‌هایشان، شالوده کلیسای تاریخی را بنا نهادند و مردم را به سوی مسیح و اورشلیم آسمانی (کلیسا) آوردند. سنگهای قیمتی که زینت‌دهنده پی‌ها هستند، نمادهایی از حکمت و فضایل کثیر خداست که کلیسا آنها را اعلام می‌کند (افسسیان ۳: ۱۰).

- پس از بازگشت ثانوی مسیح اجتماع ایمانداران (ملکوت) هرگز متزلزل نخواهند شد، زیرا خود خدا معمار و سازنده‌اش می‌باشد (عبرانیان ۱۰:۱۱؛ ۲۸:۱۲)!

سؤال ۹) (مکاشفه : ۱۶) چرا شهر شبیه به یک مربع است؟

ملاحظات:

الف- مربع شکل

شهر به طور نمادین به شکل مربعی بزرگ است به بزرگی ۱۲۰۰۰x۱۲۰۰۰x۱۲۰۰۰ تیر پرتاب. هر ۱۲۰۰۰ تیر پرتاب (ستادیا) حدودا ۲۲۰۰ کیلومتر می‌شود، اما شهر و شکل آن، به معنای لغوی کلمه شهر نیستند. هم شکل و هم اندازه‌ها نمادند.

شکل مربع سایه‌ای بود از قدس‌الاقداس در خیمه و هیکل سلیمان (اول پادشاهان ۶: ۲۰). در طی دوران عهد عتیق قدس‌الاقداس، مسکن خدا محسوب می‌شد (عبرانیان ۹: ۱۲، ۲۴). تمام ایمانداران با یکدیگر از طریق روح‌القدس، بر روی زمین فعلی، نه تنها اورشلیم آسمانی یا معبد خدا بلکه قدس الاقداس، مسکن خدا محسوب می‌شوند (افسسیان ۲: ۱۹- ۲۲). اورشلیم جدید، تشریحی از قوم ایده‌آل خدا در زمان حاضر به عنوان مسکن خدا پیش از آمدن ثانویه می‌باشد و همینطور اورشلیم جدید، تشریحی از قوم کمال یافته خدا در آینده به عنوان مسکن خدا پس از آمدن ثانویه است (مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲).

ب- اورشلیم جدید به شکل یک مربع

- پیش از بازگشت مسیح «اورشلیم آسمانی» (غلاطیان ۲۶:۴)، به عنوان «معبد خدا» (دوم قرنتیان ۱۶:۶، افسسیان ۲۲:۲) و به عنوان «اورشلیم جدید» به شکل «قدس‌الاقداس» در معبد (مکاشفه ۱۶:۲۱) همه نمادهای اجتماع ایمانداران (کلیسا) **در شکل آرمانی‌اش** محسوب می‌شوند، جایی که خدا در زمین کنونی در آنجا ساکن است. به کلیسا به عنوان مسکن خدا- به واسطه روح‌القدس- نگریسته می‌شود (افسسیان ۲۲:۱۹)!

عدد ۱۲۰۰۰ حاصل ضرب ۳ در ۴ در ۱۰در ۱۰در ۱۰می‌باشد. عدد ۳ معرف **خدا** است (متی ۱۹:۲۸). عدد ۴ معرف **جهان** (مکاشفه ۱:۷) و عدد ۱۲ نشانه **قوم خدا** (مکاشفه ۱۲:۲۱و۱۴) یعنی ثمره کار نجات‌بخش او در جهان می‌باشد. عدد ۱۰ عدد **کامل بر زمین** است (ده باکره یا ۱۰ خدمتکار معرف همه مردم هستند، متی ۱:۲۵، لوقا ۱۳:۱۹) و عدد ۱۰x۱۰x۱۰ عدد **کمال مطلق الهی بر زمین** است (خروج ۶:۲۰، اشعیا ۲۱:۶۰- ۲۲). عدد ۱۲۰۰۰x۱۲۰۰۰x۱۲۰۰۰ یک نماد است و می‌تواند نشانه نتیجه کامل و بی‌نقص کار نجات خدای تثلیث در میان همه ملت‌های روی زمین در همه نسل‌ها باشد! گستره این عدد همه نسل‌ها را در بر خواهد گرفت (م.ک. رومیان ۴:۱۱- ۵). حتی یکی از برگزیدگان گمراه نخواهد شد (متی ۲۴:۲۴) و حتی یکی از برگزیدگان گم نخواهد شد (یوحنا ۲۸:۱۰، ۱۲:۱۷)!

- پس از بازگشت ثانوی مسیح «اورشلیم آسمانی» (مکاشفه ۲۱:۱- ۲) به شکل یک مربع (مکاشفه ۲۱:۱۶) نمادی است از رای اجتماع ایمانداران (کلیسا) در **شکل کامل و نهایی‌اش** که در زمین جدید خدا در آن مسکن خواهد گزید و جلال خدا با درخشندگی از آن خواهد تابید (مکاشفه ۲۱:۳و ۱۱).

عدد ۱۲۰۰۰x۱۲۰۰۰x۱۲۰۰۰ یک نماد است و می‌تواند نشانه نتیجه کامل و بی نقص کار نجات خدای تثلیث در میان همه ملت‌های روی زمین در سراسر تاریخ این جهان باشد! این عدد می‌تواند معرف همه ایمانداران برگزیده از هنگام آفرینش جهان تا نوشدن دوباره آن باشد: «تمامی اسرائیل» و «تمامی امت‌ها» تا زمان باز آمدن مسیح (رومیان ۱۱:۲۵- ۲۶، دوم تیموتاؤوس ۲:۱۹).

سؤال ۱۰) (مکاشفه ۲۱: ۲۲) چرا در شهر جدید هیچ معبدی وجود ندارد؟

ملاحظات:

- پیش از بازگشت مسیح معبد در حکم مکان سکونت خداست. جلال خدا در روز در ابر و در شب در آتش بر آن مکان و درست بالای سر کروبیان روی صندوق عهد در قدس‌الاقداس خیمه اجتماع یا معبد قرار می‌گرفت (خروج ۴۰:۳۴،۲۵:۲۲- ۳۸، اول سموئیل ۴:۴، دوم پادشاهان ۱۹:۱۵). فروغ جلال خدا به قدس‌الاقداس معبد محدود می‌شد، اما اشعیای نبی از پیش نبوت کرده بود که خود خدا برای آنانی که از خدا می‌ترسند (یعنی بر او توکل دارند) مکان قدس خواهد بود.

- پس از آمدن اول مسیح دیگر موقوف گردید که معبد مکان سکونت خدا باشد (یوحنا ۲:۱۹، اعمال رسولان ۷:۴۴- ۵۰، ۱۷:۲۴- ۲۵). پرده معبد در اورشلیم از بالا تا پایین دو پاره شد (متی ۲۷:۵۱) تا نمادی باشد از این واقعیت که دیگر از این پس هر کس که به عیسای مسیح ایمان دارد، به واسطه روح‌القدس دسترسی مستقیم به خدا دارد (افسسیان ۲:۱۸، ۳:۱۲، عبرانیان ۴:۱۴- ۱۶). از دیدگاه مسیحی دیگر مکان مقدس معین یا ساختمان مقدسی در سرتاسر وجود ندارد!

با آمدن مسیح اجتماع ایمانداران (کلیسا) خود معبد خدا هستند و خدا از طریق روح قدوسش در ایشان مسکن می‌گزیند (دوم قرنتیان ۳:۱۸، متی ۵:۱۶).

- پس از بازگشت ثانوی مسیح دوران دیگری آغاز می‌گردد؛ خدا در عیسای مسیح معبد دیدنی اورشلیم جدید خواهد بود و اجتماع ایمانداران (کلیسا) در خدایی ساکن خواهند گشت که خویشتن را در مسیح آشکار نمود. پس کولسیان ۳:۳- ۴ دیگر واقعیتی پنهان نخواهد بود. در آن زمان آنچه اشعیای نبی نبوت کرده بودبه طور کامل تحقق خواهد یافت. خدا مکان قدس ایشان خواهد شد، جایی که در آن ساکن گردند، جایی که در آن پناه خواهند گرفت و تا ابد خدمت و پرستش خواهند نمود و فروغ جلال خدا همه زمین جدید را فرو خواهد گرفت.

سؤال ۱۱) (مکاشفه ۲۱: ۲۳، ۲۲: ۵) چرا هیچ خورشید، ماه یا چراغی در این شهر جدید نیست؟

ملاحظات: هیچ خورشید، ماه یا چراغی در آن شهر نیست، چون خدا و مسیح نورآن هستند. مسیح صریحا «چراغ شهر» نامیده شده است، چون او صورت خدا را به صورت قابل دیدن آشکار می‌سازد (مکاشفه ۲۲: ۴، یوحنا ۱۴: ۹، دوم قرنتیان ۴: ۶، کولسیان ۱: ۱۵) و معرفت حقیقی و نجات‌بخش خدا را به ایمانداران در زمان حاضر پیش از آمدن ثانویه و همچنین در ملکوت کامل خدا بر روی زمین جدید پس از آمدن ثانویه منتقل می‌سازد (دوم قرنتیان ۴: ۶).

سؤال ۱۲) (مکاشفه ۲۱: ۲۴- ۲۷). چه مللی به شهر جدید وارد می‌شوند و با خود چه چیزهایی را به اورشلیم جدید می‌آورند؟

ملاحظات:

- پیش از بازگشت مسیح مردم بسیاری از تمام ملل و زبان‌های روی زمین عیسای مسیح را به عنوان نجات‌دهنده و خداوند خود می‌پذیرند و از دروازه باز وارد می‌شوند (متی ۱۳:۷- ۱۴) و ثروت و دولت خویش را به درون شهر می‌آورند (اشعیا ۱۱:۶۰) و جزیی از اورشلیم آسمانی می‌گردند (متی ۱۴:۲۴، مکاشفه ۹:۵- ۱۰). آنان خدا را در مسیح از طریق هرخوبی که در دانش خود و ابعاد کاربردی آن (در پزشکی، کشاورزی، اجتماعی و غیره) و در فرهنگ خاص خود (اشعار، ادبیات، موسیقی و رقص) دارند، پرستش می‌کنند.

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح زمانی که اورشلیم آسمانی به عنوان اورشلیم جدید بر روی زمین جدید استوار شود، مردم از قبایل، زبان‌ها و ملل مختلف تا به ابد بخشی از قوم خدا در روی زمین جدید خواهند بود. قوم خدا همه شبیه هم نیستند و نخواهند بود.

بر زمین جدید گوناگونی و تنوع زیادی از مردم با شخصیت‌ها، استعدادها و مهارت‌های متفاوت وجود دارد و خواهد بود!

هر آنچه که در فرهنگ آنها وجود دارد با آتش داوری امتحان می‌شود (متی ۳:۱۱- ۱۲، ۱۳:۴۰- ۴۳، اول قرنتیان ۳: ۱۲- ۱۵) و هر آنچه که پر جلال و ستودنی است (فیلیپیان ۴: ۸)، هر آنچه که «از خدا، به واسطه خدا و برای خدا» انجام داده‌اند (رومیان ۱۱:۳۶، یوحنا ۱۵:۵) بیهوده نخواهد بود (اول قرنتیان ۱۵:۵۸) و در اورشلیم جدید همراهشان خواهد بود (مکاشفه ۱۴:۱۳). تصور کنید که افراد بی‌شمار با شخصیت‌های زیبا، گمشدگان بسیاری که از هر قوم و و طایفه و زبان و ملت نجات یافته‌اند (مکاشفه ۵:۹- ۱۰). به دانش، مهارت‌ها، موسیقی، سرودها، هنر، نوشته‌ها و همه انواع کارهایی که خدا را جلال می‌دهند، بیندیشید. هیچ چیز بد یا غیر خداپسندانه‌ای هرگز وارد اورشلیم جدید نخواهد شد (مکاشفه ۲۱: ۲۷). فقط آنانی که اسمشان در دفتر حیات مسیح نوشته شده است وارد اورشلیم خواهند گردید (مکاشفه ۲۰: ۱۵).

سؤال ۱۳) (مکاشفه ۲۲: ۱) مفهوم نهر آب حیات چیست؟

ملاحظات: آسمان، زمین و دریای کنونی به همین شکلی که هستند، به کلی تغییر خواهند کرد (رومیان ۸:۲۱، دوم پطرس ۳:۱۰). جهان هستی به طرز باشکوهی نو خواهد شد. به جای «دریا» که تهدیدی محسوب می‌شود، «نهر آب حیات» خواهد بود (مکاشفه ۲۲:۱) و همین نمادپردازی زمین جدید و روابط انسان را با طبیعت به طور کامل آشتی خواهد داد (اشعیا ۱۱:۶- ۹، حزقیال ۴۷:۹)! آفرینش مادی یا طبیعت به طور مطلق آن چیزی خواهد بود که خدا در مد نظر داشت (اعمال رسولان ۳:۲۱)! با این حال در اینجا نهر آب حیات پیش از هر چیز اهمیتی نمادین یا روحانی دارد.

- پیش از بازگشت مسیح «نهر آب حیات» نمادی از موعظه انجیل نجات بخش در تمام جهان است که حیات ابدی را به هرکس که از آن بنوشد، می‌بخشد (یوحنا ۴: ۱۰، ۱۴، ۷: ۳۸). این نهر از تخت خدا در مسیح جاری است و این نماد آن است که نجات عمل ناشی از فیض و محبت خداست (افسسیان ۲:۸- ۹). زمان حال استمراری نشان‌دهنده آن است که این کاری است که خدا در زمان حال و پیش از بازگشت ثانوی مسیح انجام می‌دهد.

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح نهر آب حیات نمادی از پری و کاملیت نجات پایان‌ناپذیری است که خدا به قومش می‌بخشد (یوحنا ۱۰:۲۸).

سؤال ۱۴) (مکاشفه ۲۱: ۹، ۲۲: ۲) معنی خیابان چیست؟

ملاحظات: واژه‌های «خیابان»، «نهر» و «درخت» در زبان اصلی مفرد است، اما می‌توانند معنی جمع هم داشته باشند. پس این رویا نه فقط یک نهر، یک خیابان و یک درخت را نشان می‌دهد، بلکه گردشگاه‌هایی متشکل از ردیف‌های درختان درمیان نهرهای بسیار و خیابان‌های زیاد است.

- پیش از بازگشت مسیح خیابان‌ها نمادی برای دسترسی سریع به تخت خدا، نهرهای حیات و درختان حیات هستند. هر کسی که تشنه است به واسطه مسیح (اول تیموتاؤوس ۵:۲) و روحش (افسسیان ۱۸:۲) دری کاملا گشوده برای ورود پیش رو دارد و می‌تواند بدون نیاز به پول و پرداخت وجهی، محض ایمان بیاید و بنوشد (اشعیا ۵۵:۱- ۲). عیسی می‌فرماید: «بیایید نزد من، ای تمامی زحمتکشان و گرانباران که من به شما آسایش خواهم بخشید» (متی ۲۸:۱۱).

خیابان‌های از جنس طلای خالص که مانند شیشه شفاف هستند نمادی از ویژگی کامل و دائمی بودن مشارکت با خدا است (اول یوحنا ۵:۱- ۷). هرگز هیچ رویکرد مبهم و سری درمورد خدایی که خودش را در کتاب مقدس مکشوف ساخته، وجود ندارد!

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح خیابان‌ها همچنان نماد دسترسی آسان به تخت خدا، به نهر آب حیات و درخت حیات می‌باشند، اما اکنون ایمان ایشان به واقعیاتی قابل دیدن تبدیل شده است.

سؤال ۱۵) (مکاشفه ۲۲: ۲) مفهوم درخت حیات چیست؟

ملاحظات:

- پیش از سقوط در دام گناه درخت حیات درختی واقعی در میان فردوس بود که می‌توانست سبب جاودانگی آدم و حوا گردد، اما پس از اینکه آنان مرتکب گناه شدند، خدا از باغ بیرونشان راند تا برای همیشه در بردگی گناه و مرگ زندگی نمایند (پیدایش ۹:۲، ۲۲:۳و ۲۴). در این زمین کنونی انسان از فردوس (باغ) رانده شده است. او از لحاظ روحانی مرد، پس باید جسما نیز می‌مرد و این مرگ ابدی خواهد بود، مگر آنکه عیسای مسیح وی را نجات دهد.

- پیش از بازگشت مسیح «درخت حیات» و برگهایش نمادی از تأثیر سودمند انجیل و کثرت فوق‌العاده نجات خدا و شفای او است برای جسم و جان کلیسا در زمان حاضر در واقعیت آرمانی کلیسای. پیش از بازگشت ثانوی مسیح مردم از همه ملت‌ها نیازمند شفای روحانی، جسمانی و عاطفی و نیز شفای ابدی هستند!

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح «درخت حیات» نمادی از شفای کامل تمام زخم‌های زندگی ما در روی زمین کهنه وتداوم برکت الهی است که در حالی که بر زمین جدید زندگی می‌کنیم، همه نیازهای ما را برطرف می‌کند و ما را از خوشی غیرقابل بیان پرمی سازد. در زمین جدید، فردوس یا باغ در میان شهر واقع شده است! و درخت حیات هم در این باغ خواهد بود و هر که غالب آید، این حق را دارد که برای همیشه از درخت حیات بخورد (مکاشفه ۷:۲). وی از لحاظ روحانی، جسمانی، عاطفی و ابدی زنده خواهد بود (اول قرنتیان ۴۲:۱۵- ۴۴)! اینکه درخت حیات هر ماه میوه می‌آورد متضمن وفور همیشگی برکات زمین جدید است. «دیگر هیچ لعنتی نخواهد بود.»

سؤال ۱۶) (مکاشفه ۳:۲۲ ب) چه کسی بر تخت خدا می‌نشیند؟

ملاحظات:

- پیش از بازگشت مسیح پادشاهی خدا عبارت است از حاکمیت یا سلطنت خدا بر هر کس و هر چیز، ازل تا ابد (مزمور ۱:۹۳- ۲، ۱۳:۱۴۵، ۱۰:۱۴۶، اول تیموتاؤوس ۱۵:۶). پادشاهی خدا به طور اخص حاکمیت و فرمانروایی خدا از طریق عیسای مسیح است (متی ۱۸:۲۸، یوحنا ۳:۱۳، افسسیان ۲۰:۱- ۲۲، فیلیپیان ۹:۲- ۱۱، کولسیان ۱۵:۱- ۲۰، مکاشفه ۵:۱، ۱۴:۱۷، ۱۶:۱۹). پادشاهی خدا بر پایه کار نجات کامل مسیح (متی ۳۹:۲۱و ۴۲- ۴۳، اعمال رسولان ۳۶:۲) و اعمال نمودن آن نجات در ایمانداران از طریق روح‌القدس (رومیان ۱۷:۱۴) مبتنی است. پادشاهی خدا در دل‌های ایمانداران تصدیق می‌گردد و در زندگی‌شان عملی می‌گردد (لوقا ۲۰:۱۷- ۲۱، متی ۳۴:۲۵- ۴۰).

پادشاهی خدا چهار ثمره قابل رویت دارد: نجات کامل ایمانداران از آغاز تا پایان (مرقس ۲۵:۱۰- ۲۶، یوحنا ۳:۳- ۸، اول قرنتیان ۹:۶- ۱۱) متشکل شدن ایمانداران به عنوان کلیسایی واحد بر روی زمین

(متی ۱۸:۱۶- ۱۹، افسسیان ۲۰:۱- ۲۳، اول پطرس ۴:۲- ۵و ۹- ۱۰) کارهای نیکوی ایمانداران در همه جنبه‌های جامعه بشری (متی ۳۴:۲۵- ۳۶، رومیان ۱۷:۱۴) و در نهایت، جهانی فدیه شده یا آسمانی جدید و زمینی جدید در هنگام بازگشت ثانوی مسیح (اول قرنتیان ۲۴:۱۵- ۲۶، دوم پطرس ۱۱:۱، مکاشفه ۱۵:۱۱).

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح پادشاهی خدا بر زمین جدید به کمال خود می‌رسد و پادشاهی خدا وارد مرحله نهایی خود می‌گردد (متی ۳۴:۲۵، اول قرنتیان ۲۳:۱۵- ۲۸، مکاشفه ۱۵:۱۱- ۱۸). عبارت «خود پسر نیز مطیع آن کس خواهد شدکه همه چیز را زیر پاهای او نهاد تا خدا کل در کل باشد» (اول قرنتیان ۲۸:۱۲) بدین معناست که کار عیسای مسیح به عنوان یک واسطه در تاریخ نجات بر زمین به کمال رسیده و وی وظیفه محوله به عنوان واسطه را به خدای پدر تحویل می‌دهد. فیلیپیان ۹:۲- ۱۱ آغاز و اول قرنتیان ۲۴:۱۵- ۲۸ پایان پادشاهی یا سروری یا خداوندی عیسای مسیح را بر زمین کنونی مشخص می‌کنند.

عیسی با بازگشت ثانوی خویش سلطنتش را به عنوان یک واسطه به کمال می‌رساند. پادشاهی ابدی خدا ورای بازگشت ثانوی مسیح آغاز می‌شود. با این حال، عیسای مسیح به همراه خدای پدر بر تخت نشسته تا ابد به سلطنت خویش ادامه می‌دهد (دوم سموئیل ۱۳:۱۷، اشعیا ۷:۹، دوم پطرس ۱۱:۱، مکاشفه ۱:۲۲و ۳)! تنها تمایز میان کارکردهای خدای پدر و خدای پسر دیگر خاتمه می‌یابد. از آن پس کتاب مقدس صرفا از وحدت کامل ایشان سخن می‌راند: «حکومت جهان، از آن خداوند و مسیح او شده است و او تا ابد حکم خواهد راند» (مکاشفه ۱۵:۱۱). «خداوند خدای قادر مطلق و بره، معبد آن هستند» (مکاشفه ۲۲:۲۱). «خدا و بره چراغ آن است» (مکاشفه ۲۳:۲۱). «تخت خدا و بره» در اورشلیم جدید خواهد بود (مکاشفه ۱:۲۲و ۳).

سؤال ۱۷) (مکاشفه ۴:۲۲) ایمانداران چگونه روی خدا را خواهند دید؟

ملاحظات: جلال خدا در عیسای مسیح قابل دیدن می‌شود.

- پیش از بازگشت مسیح عیسای مسیح صورت دیدنی خدای نادیدنی (کولسیان ۱۵:۱)، فروغ جلال خدا و مظهر کامل ذات او (عبرانیان ۳:۱، م.ک. یوحنا ۱۴:۱) است. هر که عیسی را ببیند، خدای پدر را دیده است (یوحنا ۹:۱۴).

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح عیسای مسیح همچنان صورت دیدنی خدای نادیدنی خواهد بود و هر که می‌خواهد خدا را ببیند، او را برای همیشه در سیمای عیسی خواهد دید. آنها و به واسطه عیسای مسیح با خدا مشارکت مستقیم خواهند داشت. ایشان در حضور بی واسطه وی زندگی، خدمت و سلطنت خواهند کرد (مکاشفه ۳:۲۲- ۵).

سؤال ۱۸) (مکاشفه ۵:۲۲) ایمانداران بر زمین جدید چه کاری خواهند کرد؟

ملاحظات:

- پیش از بازگشت مسیح در این زمین کنونی به ایمانداران مأموریت فرهنگی داده شده است: زمین را با انسان‌هایی که صورت خدا را دارند پر سازند، زمین را مطیع خویش ساخته و آن را حفظ نمایند و بر همه آفرینش فرمانروایی نمایند (پیدایش ۲۶:۱- ۲۸) و به ایمانداران مأموریتی بزرگ داده شده: «بروید و همه قوم‌ها را شاگرد سازید» (متی ۱۹:۲۸).

- پس ازبازگشت ثانویه مسیح ایمانداران در زمین جدید احتمالا وظیفه دیرینه فرمانروایی بر همه مخلوقات مادی زیبای خدا و همه شگفتی‌های طبیعت را به طور کامل درک خواهند نمود (مکاشفه ۵:۲۲) و برای همیشه خدا را خدمت و پرستش خواهند کرد (مکاشفه ۳:۲۲).

سؤال ۱۹) فکر می‌کنید اهمیت فصل‌های ۲۱ و ۲۲ کتاب مکاشفه، برای زندگی شما به عنوان یک مسیحی چیست؟

ملاحظات: مکاشفه ۲۱ و ۲۲ به من کمک می‌کند تا به این سؤال پاسخ دهم. «به کجا می‌روم؟» «من می‌روم تا مسیح را در زمان بازگشتش ببینم. سپس این جسم من قیام خواهد کرد و من داوری خواهم شد. تغییر خواهم کرد تا مثل عیسای مسیح شوم سپس تا به ابد در حضور مرئی خدا برزمین جدید ساکن خواهم شد. در آنجا من با خدا مشارکت خواهم داشت. او را پرستش و خدمت خواهم کرد و با خدا در ملکوتش بر زمین جدید سلطنت خواهم نمود. من مطمئنا آینده‌ای فوق‌العاده و امیدوارکننده خواهم داشت.»

گام ۴: به کار ببرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است؟

در میان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحا با هم در میان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر بر اساس مکاشفه ۲۱: ۱- ۲۲: ۶ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدام یک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یک کاربرد مشخص بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفتر یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران در میان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یک حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.

(فهرست زیر نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس می‌باشند.)

نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر (مکاشفه ۲۱: ۱- ۲۲: ۶)

- ۲۱: ۱- ۳ آمدن ثانویه مسیح را انتظار بکشم؛ یعنی زمانی که آسمان و زمین جدید عالی تحقق خواهند یافت.
- ۲۱: ۴ به خاطر خواهم داشت که اشکها و ضعف‌های فعلی جسم من موقتی است. حقیقت عالی در پیش است.
- ۲۱: ۷- ۸ شخصی باشید که غالب می‌آید.
- ۲۱: ۱۶ فقط یک چیز را جستجو می‌کنم و آن هم ساکن بودن در حضور خدا در تمام روزهای زندگی‌ام و چشم دوختن (تعمق کردن) بر ویژگی‌ها، سخنان و اعمال زیبای خداست (مزمور۲۷: ۴).
- ۲۱: ۱۷ بی‌شک مسیح مثل یک دیوار از من محافظت می‌کند (یوحنا ۱۷: ۱۲).
- ۲۱: ۱۸- ۲۱ کثرت حکمت خدا را ظاهر سازم (افسسیان ۳: ۱۰، یعقوب ۳: ۱۷).
- ۲۱: ۲۲ به همه ایمانداران به مسیح در جهان، به عنوان معبد خدا نگاه کنم که خدا از طریق روح‌القدس در آنها ساکن است (افسسیان ۲: ۲۲) اما انتظار دارم که خدا در مسیح معبد نهایی ما باشد.

- ۲۱: ۲۳ پیوسته خدای زنده را بهتر و بهتر از طریق نگاه کردن به چهره عیسای مسیح بشناسم (دوم قرنتیان ۴: ۶).
- ۲۱: ۲۵ به سایر مردم بگویم که هنوز دروازه‌ها باز هستند و هنوز فیض خدا نجات می‌بخشد.
- ۲۱: ۲۶ هر کاری که می‌کنم (مطالعات، شغل، روابط و غیره) گویی آن کار را برای عیسای مسیح انجام می‌دهم (کولسیان ۱: ۶، ۳: ۱۷).
- ۲۱: ۲۷ از هر عمل فریبکارانه و شرم‌آور خود را آزاد می‌کنم.
- ۲۲: ۲ به خدا اجازه می‌دهم که زخم‌های گناه و آسیب‌های گذشته مرا شفا دهد.
- ۲۲: ۳ مثل عیسای مسیح روی این زمین زندگی می‌کنم تا خدمت کنم نه اینکه به من خدمت کرده شود (مرقس ۱۰: ۴۵).
- به چیزهایی که در بالا است دل می‌بندم و تفکر می‌کنم؛ یعنی جایی که مسیح است و نه به چیزهای زمینی (کولسیان ۳: ۱-۴).
- قوی شوید نه فقط در ایمان و محبت بلکه در امید.

نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

الف- می‌خواهم به یاد آوردم که روی زمین فعلی غریبه و رهگذر هستم و شهروندی واقعی من متعلق به اورشلیم آسمانی است. این به من کمک می‌کند تا فکرم مشغول چیزهای دنیوی نشود. می‌خواهم گنج‌های خود را در آسمان بیاندوزم.

ب- می‌خواهم در زندگی فعلی خودم بر روی زمین کارهایی انجام بدهم که بعدها در آینده بر روی زمین جدید انجام خواهم داد. می‌خواهم با خدا مشارکت داشته باشم. خدا را پرستش کنم. خدا را خدمت کنم وانسان‌ها و چیزهایی را که پرجلال و قابل تقدیر هستند به ملکوت خدا بیاورم. می‌خواهم بالاتر از هر چیز دیگر نخست در جستجوی ملکوت خدا باشم.

گام ۵: دعا کنید

درمورد حقیقتی که خدا به ما در مکاشفه ۲۱: ۱- ۲۲: ۶ آشکار کرده است، دعا کنیم. (در دعایتان به آنچه که در طی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده‌اید پاسخ دهید، تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. به یاد داشته باشید که افراد درهر گروه درمورد حقایق متفاوتی دعا خواهند کرد.)

۵ دعا (۸دقیقه)

دعای شفاعت

به دعا در گروه‌های دو یا سه نفری ادامه دهید. برای یکدیگر و مردم دنیا دعا کنید.

۶ تکلیف منزل (۲ دقیقه)

برای درس بعد

(سر گروه: رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ ـ تعهد- به انجام یکی از کاربردهای امکان‌پذیر در این درس متعهد شوید.

۲ ـ رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت یوحنا ۷: ۵۳- ۱۱: ۳۷ بخوانید. از روش حقیقت دلخواه استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳ ـ حفظ کردن- در باره این آیه جدید کتاب مقدس تعمق کنید و آن را حفظ نمایید:
اطمینان از هدایت خدا: امثـــال ۳: ۵- ۶ (هر روز این آیه و آیات حفظی قبلی را مرور کنید.)

۴ ـ دعا- در این هفته برای یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید. (مزمور۵:۳)

۵- آموخته‌های جدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.